

233 RUE ST HONORE, 75001 PARIS
T +33(0)1 4271 2046
www.favoriparis.com
M nadia@favoriparis.com

OITOEMPONTO

ARCHITECTURE & INTERIORS

Novembre 2017

NAMAS IR AS - Lituania

p. 3 à 9

Par Monika Repcyte

interviu

Emocijų rinkiniai

Dizaino studijos „Oitoemponto“ duetas – portugalas Arturas Miranda ir prancūzas Jacques'as Becas – neprasprūsta pro akis nė vienam praeiviui. Spalvingi, ryškūs ir ekstravagantiški jie ne tik gatvėje, bet ir darbe. Interjero ir architektūros pasaulyje portugalų vardas simbolizuoja prabangius ir kinematografiškus namus, vertus meno kūrinio vardo.

MONIKA REPČYTĖ

P

orto mieste, Portugalijoje, 1995-aisiais įkurto ženklo dizaineriai, paklausti, kokie projektai šiuo metu sukasi jų mintyse ir dienvakarėse, kone vienbalsiai atsako esantys visuomet užimti... emocijomis. „Mes prarandame tiek daug laiko vien dėl to, kad pasineriame į emocijas. Mes dieviname žmones ir jų istorijas – jeigu dirbtume kokį nors labiau mechaninį darbą, būtų kitaip. Kai turime klientą, visuomet pasikviečiame jį vakarienės, kad galėtume pasižneinti tarsi draugai, kol kas dar neliesdami techninių projekto detalių. Skiriame jam didžiulį dėmesį, taip kuriame artimą ryšį. Sakyčiau, kad mūsų darbe psichologinė dimensija yra svarbesnė negu bet kokia kita“, – mintimis dalijasi A. Miranda. „Pirminė mūsų darbo medžiaga yra žmogus“, – patvirtina J. Becas.

Neseniai vykusioje parodoje „AD Intérieurs 2017“ kūrėbinis tandemas pristatė intymų, prašmatnų priėmimo kambarį, kurio vientisumą, paradoksalu, kuria meistriška eklektika. Art Deco, japonizmas, XVIII a. ir XX a. aštuontojo

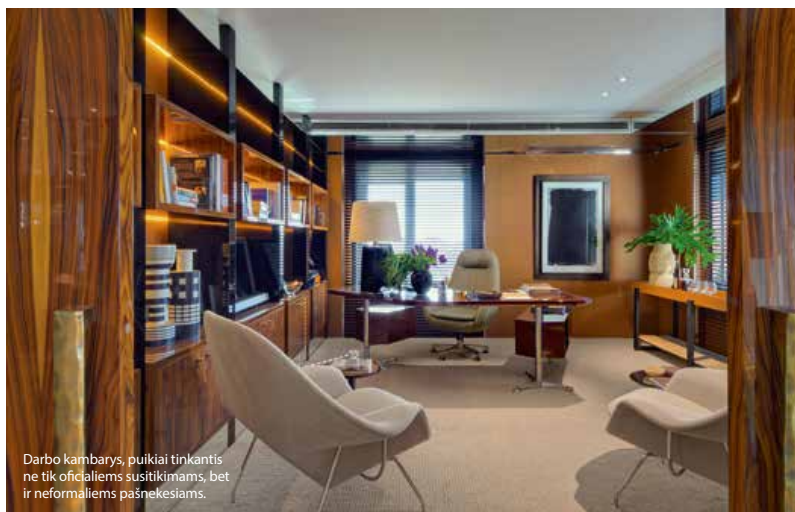
dešimtmečio aidai – kaip jiems pavyksta visa tai suderinti? A. Miranda praskleidžia harmoningos eklektikos principus: „Visų pirma, svarbiausia, kad kiekvienas daiktas savaime būtų gražus. Jeigu tai pavyksta įgyvendinti, daugiau negu pusė darbo jau atlikta. Kitas žingsnis – ieškoti tam tikros logikos, kuri padėtų kiekvieną objektą suderinti su kitu ir išvengtų vizualaus triukšmo. Šio projekto atveju pusiausvyrą sukurti padėjo spalvų paletė, kurioje dominuoja auksiniai ir karameliniai tonai, juos papildo juodi ir rausvi akcentai. Be to, daiktai neturėtų konkuruoti. Paskutinis žingsnis – suderinti proporcijas.“ J. Becas priduria, kad kurdami priėmimo kambarį jie galvojo apie konkretų personažą, kuris galėtų gyventi tokioje vietoje. Tai atskleidžia esminį dizainerių darbo principą – kurti ir pasakoti istorijas. „Kartais klientai neturi istorijos arba mums papasakoja labai mažai – tokiu atveju ją sukuriame patys, iš menkiausių nuotrupų“, – sako J. Becas.

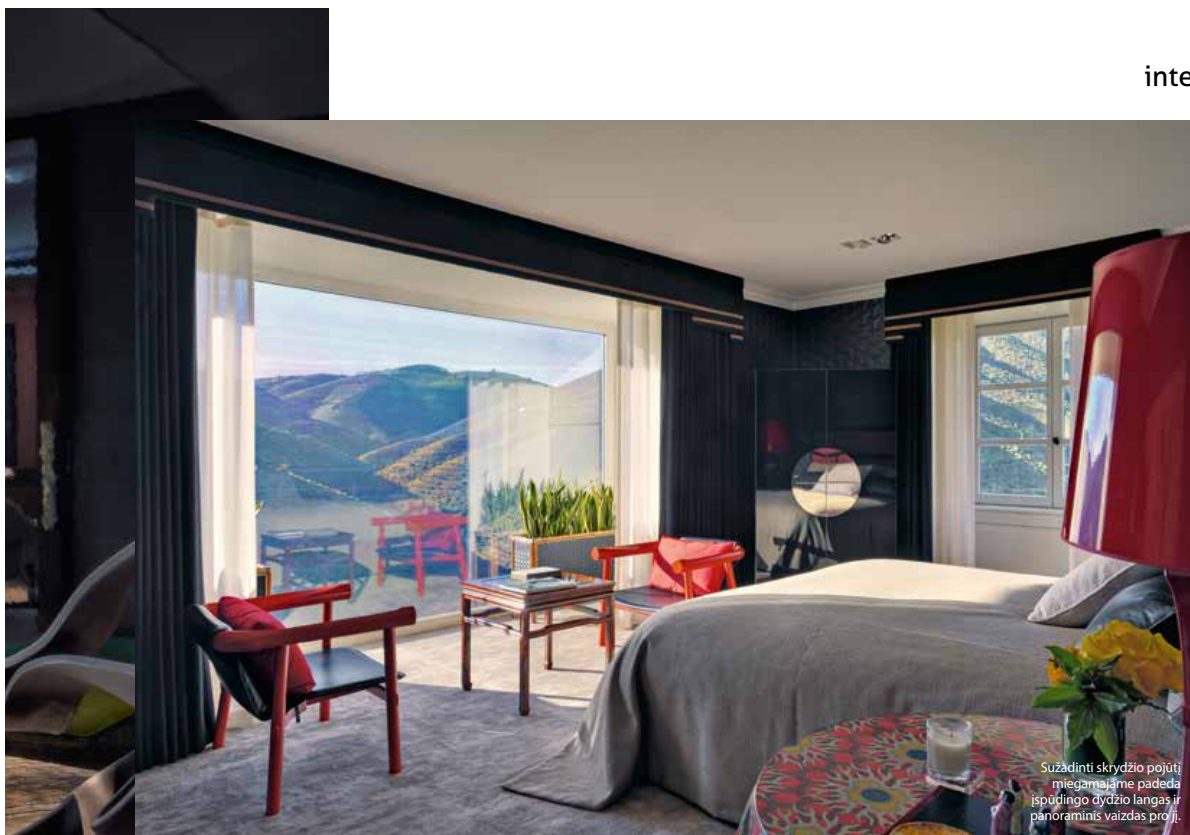
Stilingos eklektikos principų kūrybinis duetas laikosi ne tik daiktų, bet ir spalvų atžvilgiu. Dažnai interjero koloritą padiktuoja namuose esantys meno kūriniai.

Fonas gyventi džiaugsmingai

Interjero kūrimą dizaineriai prilygina kino dekoracijoms: „Filme sukurta aplinka padeda personažams vaidinti, suteikia tam tikrą atramą. Taip žvelgiame ir į interjerus – jie yra labai svarbus fonas, padedantis žmonėms gyventi, pasakojantis jų istoriją. Norime, kad gyventi pavyktų lengvai, džiaugsmingai, prabangiai.“ Taip ir gimsta dueto kuriami interjerai, kuriuose susikerta aukščiausio lygio prabanga, *glamūras*, vintažo elementai ir vaizduotės vaisiai. Vienas iš pavyzdžių – Casa Quenia projektas Lisabonoje. Įspūdinguose namuose, kuriuos sudaro ketveri apartamentai (pirminis „Oitoemponto“ iššūkis buvo juos visus sujungti į darnią visumą) funkcionalumas derinamas su prašmatnumu: kuriamas dialogas tarp medžio šilumos ir šaltojo marmuro, kambarius skiria konceptualios konstrukcinės širmos, akį traukia paveikslų ir kitų meno objektų gausa. Čia galima rasti nedidelę kino salę ar vyno ir cigaryų kolekcionavimo kambarį, kurio grindys išmuštos japonišku popieriumi, primenančiu netoliese esančios jūros bangas. Pastaroji erdvė, anot dizainerių, yra pavyzdys, kaip namai atspindi šeiminių aistras ir charakterį.

Darbo kambarys, puikiai tinkantis ne tik oficialiems susitikimams, bet ir neformaliems pašnekiesiams.

Suzadinoti skrydžio pojūtį miegamajame padeda išpuilingo dydžio langas ir panoraminis vaizdas pro jį.

Dailininko Wilfredo Lamo paveikslas atitinka šiltą medaus spalvos miegamojo atmosferą.

interviu

Sąvoka *prabanga* nuolat keičiasi, o XXI a. *prabanga*, be abejo, yra sutaupytas laikas.

Vonios kambaryje spalvinga „Bisazza“ mozaika kuria optines iliuzijas. Virtuvei, primenančiai laboratoriją, priešingai nei kitose namų erdvėse, buvo parinkta itin siaura ir išgryninta spalvų paletė, leidžianti atsiskleisti retos rūšies marmurui ir ant jo krintantiems saulės spinduliams. Miegamuosiuose galima rasti dizaino „perliukų“, praturtinančių būsto visumą, pavyzdžiui, zebro rašto minkštasuolį arba oda apmuštą lovą, darančią prie Wilfredo Lamo paveikslu, nutapyto 1939 m.

XXI a. prabanga

A. Miranda ir J. Becas neslepia, kad jų klientai – itin turtingi žmonės, galintys sau leisti ekstravagantiškiausius eksperimentus. Visgi tai nereikiška, jog prabangus stilius įmanomas tik išleidžiant milžiniškas sumas. Paslaptis slypi jau minėtame skirtingų objektų derinime. „Prabangą ar tą *glamūrą*, kuria ne objekto kaina, o jo dizainas. Pavyzdžiui, rinkdami minkštasuolį, iš karto patikriname, kaip žmogus jausis ir atrodys jame sėdėdamas. Pagalvokite apie visus stilingus praėjusio amžiaus penktojo dešimtmečio filmus, kuriuose žmogus įsitaiso kėslė ir atsainiai atmeta atgal

ranką – juk jeigu atlošas per aukštai, ji atrodys persikreipusi, drabužis neišvaizdžiai susiraukšlės ir visuma bus jeigu ne juokinga, tai tikrai keista“, – juokiasi A. Miranda.

Išskirtiniai „Oitoempono“ interjerai – ne tik spalvingo kūrėjų vidinio pasaulio, bet ir erudicijos simbolis. Pokalbio metu dizaineriai ne kartą mini įvairius įkvėpimo šaltinius: juos žavi ketvirtasis ir penktasis dešimtmečiai, Marlene Dietrich, Džeimsas Bondas, Holivudas, Palm Springs (dėl šios priežasties savo vilą Porto mieste jie įsirengė kalifornietiško stiliaus), Deanas Martinas, Frankas Sinatra ir, galbūt kiek netikėta, pankų ir hipių periodas. „Namai – ryškiausių emocijų rinkinys. Tai turi atsispindėti“, – tikina jie. Kiekviename dizainerių kurtame interjere kupina aliuozijų į skirtingus laikotarpius, meno kryptis, žmonės. J. Becą, pavyzdžiui, labai įkvepia vienas garsiausių visų laikų kolekcionierių Jacques'as Doucet'as. AD parodai sukurta kambaryje yra nemažai nuorodų į jį.

Dizaineriai nuolat svarsto besikeičiančią sąvoką *prabanga*; anot jų, XXI a. *prabanga*, be abejo, yra sutaupytas laikas. „Jeigu daiktai, naudojami namie,

Konstruktinė širma skiria dvi erdves be kategoriško atibojimo; ja pažymimas pereinimas iš vieno kambario į kitą.

Dizaineriai miegamuosiose mėgsta žaisti su pačiomis įvairiausiomis spalvomis.

interviu

padeda sutaupyti laiko, kurį po to būtų galima skirti malonioms, neproduktyvioms, tingioms veikloms – tada namai yra prabangūs“, – juokiasi jie. O štai namų jaukumą, pasak dizainerių, labiausiai kuria šviesa, garsas ir kvapai. Kalbėdami apie šio žurnalo „Namai ir aš“ numerio temą – miegamųjų erdves, pašnekovai pabrėžia, kad svarbiausias yra erdvės pojūtis. Ir tai ne tik miegamąjo dydis, bet ir tinkamas planas, kuris padėtų jaustis laisvai ir komfortiškai. „Kai esi tokioje intymioje erdvėje ir joje jausti laisvę, sustiprėja įspūdis, kad pasaulis yra didelis, tu nesijūdzarytas. Tad mūsų patarimas: palikite erdvės savo plaučiams ir mintims. Miegamajame užtenka vos kelių svarbiausių baldų, nereikia apsikrauti“, – teigia dizaineriai.

Metodika, bet ne stilius

Kone didžiausiu savo karjeros pasiekimu dizaineriai laiko jau minėtą maksimaliai artimą ryšį su klientais. „Mes esame su jais labai atviri. Būtent dėl to kūrybiniame procese dažniausiai esame visiškai laisvi. Netgi turėjome vieną viešbučio projektą Porto mieste, kai užsakovas iki paskutinės minutės nieko netikrino ir neapžiūrėjo. Tai labai glosto mūsų širdis. Vadinaisi, klientai pasitiki mūsų darbo metodika. Būtent metodika, o ne stiliumi, nes kiekvienas mūsų projektas yra skirtingos stilistikos“, – pabrėžia jie.

Savitas būdas kurti interjerus A. Mirandą ir J. Becą nuvedė dar toliau. „Mūsų metodas ypatingas: visų pirma, planuojame namus, jų bendrą vaizdą, ir tik po to aplink tą struktūrą harmoningai išskyla namo kontūrai.“ Dizaineriai didžiuojasi, kad jų kurtuose namuose išauga ir klientų atžalos – naujos kartos: taip jie jaučiasi prisidedantys prie asmenybių augimo ir vystymosi.

Pačioje pokalbio pabaigoje A. Miranda parodo savo užrašų knygutę, kurioje kolekcionuoja įvairiausių lipdukus, medžiagas, užrašus. „Kitiems gal tai atrodytų niekam nereikalingų dalykų rinkinys, bet jis mane įkvepia“, – juokiasi dizaineris. Labai tikėtina, kad būtent iš šių mažmožių vieną dieną gims ir būsimo interjero planas. „Sudėtingiausia ir kartu svarbiausia bus rasti kompromisą su Jacques'u, – mirkteli jis. – Ypač vieningai sutarti dėl spalvos.“ Jau atsiveikindama pamanau, kad tokia didelė aistrą savo darbui jaučiantys kūrėjai kitokių kūrybinių komplikacijų turbūt paprasčiausiai ne(be)pastebi. ■

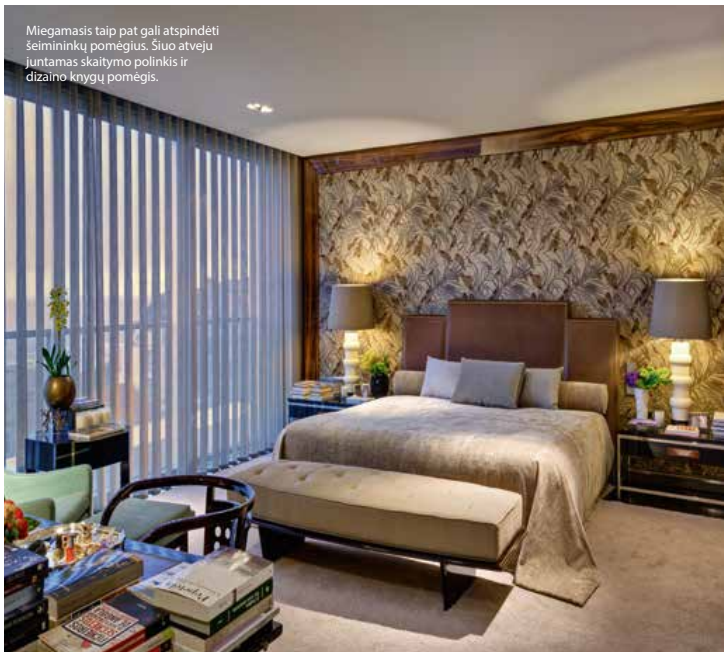
Aiški struktūra ir žaislingumas būtini vaikų kambariams

„Oitoemponto“ akcentuoja šviesos svarbą namuose, todėl jų kurtuose interjeruose daug įvairių šviesos šaltinių.

Minkštuoliui dizaineriai stato ir vonios kambaryje.

Miegamasis taip pat gali atspindėti šeiminiški pomėgius. Šiuo atveju juntamas skaitymo polinkis ir dizaino knygų pomėgis.